

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

6. pôstna večiereň

(J 21, 15)

Pas mojich baránkov.

Bratia a sestry

V živote apoštola Petra vidíme dve dôležité etapy: Za Ježišovho života a po Jeho smrti. Prvé obdobie bolo pre Petra smutné a tragické. Teraz začneme sledovať to druhé obdobie v jeho živote, ako sa správal po Ježišovej smrti.

Keď Pán Ježiš vstal z mŕtvych, anjel v nedeľu ráno povedal: *Chodte, povedzte Jeho učeníkom, aj Petrovi, že vás predchádza do Galiley, tam Ho uvidíte, ako vám povedal (Mk 16, 7).* V tomto ozname anjela je zaujímavé, že popri ostatných učeníkoch je osobitne zdôraznený Peter. Pretože sa úprimne kajal a prosil Pána Boha o zmilovanie, keď Božieho Syna v posledných chvíľach zaprel a opustil. Preto ho ani Pán Ježiš neodvrhuje, ale mu odkazuje, že bude v Galilei a že Ho tam uvidí. Ženy to oznámili učeníkom, ale evanjelisti zapísali, že sa im to zdalo byť nemožné, ako nejaká bájka. Preto ženám neverili.

Následne však prišla Mária Magdaléna, ktorá hovorila Petrovi a Jánovi: *Vzali Pána z hrobu a nevieme, kam Ho položili (J 20, 2).* Preto Peter a Ján bežali k Ježišovmu hrobu. Peter chcel vidieť Ježiša a veriť tomu, že si Ho povolá k sebe, ako kedysi za učeníka. Ale Ján bol mladším, preto Petra predbehol. Nahol sa k hrobu a videl v ňom ležať iba plachty. Keď dobehol aj Peter, vstúpil do hrobu. Videl to isté a zároveň si uvedomil, že šatka, ktorú mal Ježiš na hlave, ležala osobitne zvinutá na inom mieste.

Hneď v nedeľu večer sa Petrovi zjavil vzkriesený Pán Ježiš. Pretože emauzskí učeníci hovorili: *Vskutku vstal Pán a ukázal sa Šimonovi (L 24, 34).* Kde sa mu Ježiš zjavil a čo mu povedal, o tom už evanjeliá nehovoria. Nespomína to ani samotný Peter vo svojich neskorších dvoch listoch.

Vzkriesený Pán Ježiš nebol trvalo prítomný s učeníkmi, ako pred svojou smrťou. Zjavoval sa im len občas. O pár dní neskôr sa Peter rozhodol, že ide loviť ryby. Pripojili sa k nemu aj ostatní učeníci. Život skrátka išiel ďalej a oni sa vrátili k svojej pôvodnej profesii, ktorú robili predtým, než z nich Pán Ježiš urobil svojich učeníkov a lovili spolu s Ním ľudí pre kráľovstvo nebeské. Lovili celú noc, ale nič nechytli. Nadránom sa už chceli vrátiť domov. Vtedy zbadali na brehu jazera postavu, ktorá sa k nim prihovarila. Na milú otázku mu odpovedali, že nič neulovili, aj keď sa o to pokúšali celú noc. Ale neznámy človek im len povedal, aby spustili sieť napravo od lode.

Napriek svojej skepse tohto neznámeho pocestného pútnika poslúchli a chytili také veľké množstvo rýb, že siete nevládali vyťahnúť. Bolo to pre nich niečo zvláštne. Možno sa sami seba pýtali: Kto je ten neznámy pocestný? Nebola to Petrova viera, ale Jánova láska. Ján povedal Petrovi: „To je Pán.“ Peter teda skočil do vody a plával k Ježišovi. Ostatní učeníci ťahali loď, ktorá bola od Ježiša asi 100 metrov. Keď vystúpili, videli rozloženú pahrebu a na nej ryby a chlieb. Ježiš im prikázal: *Podťe a jedzte (J 21, 13).* Nikto sa Ho nepýtal, že o koho sa jedná. Všetci skrátka vedeli, že je to Pán Ježiš.

Niekedy sa to aj nám stáva v živote, keď prežívame ťažkosti. Boží Syn stále pri nás kráča, ale my Ho vtedy ako keby nevidíme a necítíme. Máme pred očami naše problémy a zdá sa nám, že sme na všetko sami. Ale aj keď Ho nevidíme a niekedy ani necítíme Jeho pôsobenie v našom živote, môžeme vedieť, že stojí pri nás a dohliada na náš život, ako sa nám darí a je zvedavý na to, čo máme nového.

Keď si zajedli, začal medzi Petrom a Božím Synom zaujímavý rozhovor. Pýta sa Petra: *Šimon, syn Jonášov, miluješ ma väčšmi ako títo (J 21, 15)?* Už Petrovo oslovenie je zaujímavé. Ježiš Kristus ho neoslovuje menom Peter, ale Šimon, tak ako kedysi. Akoby ho upozorňoval, že ešte nie je Petrom, vo viere pevným ako skala. Peter to porozumel a odpovedal: *Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem (J 21, 15).* Preto Mu Ježiš odpovedal: *Pas mojich*

baránkov (J 21, 15). Toto sa opakovalo trikrát. Peter ako keby mu nakoniec povedal: „Som slabý a hriešny človek. Ty vieš všetko, Ty vidíš do budúcnosti.

Ako duchovný pastier musí mať odteraz na pamäti tieto slová. Ježiš Mu ešte hovorí: *Dokiaľ si bol mladší, opasoval si sa sám a šiel si, kam si chcel, ale keď zostarneš, vystrieš ruky a iný ťa opáše a povedie, kam nechceš (J 21, 18).* Týmto vystihol Petrovu dráhu života. Keď bol mladší, chodil podľa vlastných žiadostí, padal a zapieral. Ale o chvíľu bude opásaný Ježišovým Duchom Svätým. On ho bude viesť v službe cirkvi a neskôr ho stretne to, čo sám nebude chcieť. Peter pochopil toto smutné proroctvo na svoju adresu. O pár desaťročí neskôr píše vo svojom druhom liste: *Viem, že skoro zložím svoj stánok, ako mi zjavil náš Pán Ježiš Kristus (2. Pt 1, 14).*

Aj s nami, s každým jedným má Pán Ježiš svoj plán, už od narodenia. Každému vložil určitú zbierku schopností a postavil nás do konkrétnej rodiny. Nechal nás formovať rodinným prostredím, školským prostredím, aby si nás v budúcnosti mohol použiť presne k tým úlohám, ktoré mal už od nášho narodenia dávno pre nás pripravené.

Keď Pán Ježiš vstúpil na nebesá, jedenásti apoštolovia spolu s Máriou, Ježišovou matkou, s Jeho bratmi a veriacimi ženami prišli do miestnosti, v ktorej slávil s Božím Synom poslednú večeru. Na tomto mieste sa pravidelne modlievali. Prestali sa skrývať zo strachu pred ostatnými, ktorí by ich mohli zabiť. Ale čakali, že Pán Ježiš im pošle Ducha Svätého, tak ako im to kedysi sľúbil.

Bol to práve Peter, ktorý dal návrh, aby miesto po Judášovi neostalo prázdne a aby na jeho miesto doplnili niekoho iného slovami: *Mužovia, bratia, muselo sa naplniť Písmo, ako predpovedal Duch Svätý ústami Dávidovými o Judášovi, ktorý sa stal vodcom tých, čo zlapali Ježiša. Lebo patril do nášho počtu a mal podiel na tejto službe (Sk 1, 16 – 17).*

Na Petrov návrh postavili dvoch kandidátov a žrebom si zvolili Mateja. Peter pri tejto voľbe nerozkazoval, nepresviedčal ostatných o tom, ktorého by bolo lepšie zvoliť za ďalšieho apoštola. Skrátka sa modlili a Pán Boh im ukázal práve na Mateja. Toto je veľmi dôležitý moment aj pre nás, bratia a sestry. Často sa v cirkvi stáva, že pri voľbe určitého cirkevného funkcionára sú jedni ľudia za jedného a druhí zase za druhého kandidáta. A potom sa tie skupiny snažia navzájom presvedčiť, kto je vhodný kandidát na danú funkciu. Ale tak by to nikdy nemalo byť. My sa musíme modliť, aby nám Duch Svätý ukázal, koho si želá mať na danom mieste. A keď nám na niekoho ukáže, aby sme ho prijali ako človeka, daného od Pána Boha. Preto vždy na všetkých volebných konventoch zdôrazňujem, aby sme sa dopredu modlili a hľadali v danej veci Božiu vôľu. Pretože Pán Ježiš vidí tú situáciu z nadhľadu a On nám následne ukáže, koho si vybral pre danú funkciu.

Petrova viera teda postupne začala dozrievať. Mal neskôr jeden z rozhodujúcich hlasov v jeruzalemskom cirkevnom zbore. Stal sa dobrým duchovným pastierom a snažil sa konať Ježišov misijný príkaz. Určite mu celý život v mysli zneli jeho zlyhania a kikirikanie kohúta ho vždy napomínalo k úprimnej viere a čestnosti. To je veľmi dôležité, že sa nenechal jemu zverenou mocou a postavením ohnúť. Pretože koľko je takých ľudí v spoločnosti a žiaľ aj v cirkvi, ktorí by zapredali aj svoju vlastnú rodinu, keby na tom poriadne zarobili. V každom postavení by sme sa mali modliť za pokoru a Božie vedenie nášho života. Pretože človek sa veľmi rýchlo dokáže otvoriť aj pre niečo zlé a potom sa jeho charakter nebezpečne deformuje.

Byť dobrými služobníkmi v Božej službe všade tam, kde sa nachádzame. Modlime sa o moc a vedenie nášho života Duchom Svätým.

AMEN.